

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

11. De cœlibatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

- 9 Qui per saltum ordinari se fecit, suspensus est ab ordinis exercitio ita suscepti, donec per Episcopi dispensationem ordinem intermissum accipiat.
- 10 Qui vno die 2. sacros ordines accepit suspensionem incurrisse censetur.
- 11 Episcopus in aliena diœcesi sine licentia ordinarij Episcopata exercens, suspensionem incurrit.
- 12 Qui post nuptias ante matrimonij consummationem, sacrum ordinem aliter suscepit, videlicet cum consensu vxoris Religionem ingrediens, vel totum continentiam edens, quam sacri canones permittunt, veluti irregularis efficitur.
- 13 Qui in excommunicatione ordinem sacrum suscepit, suspensionem similem irregularitatis incurrit.

C A P. XI.

De Calibatu sacrorum ministrorum.

1 **S**acerdotes & alij ministri sacri non lege divina, sed partim proprio voto, partim lege Ecclesiastica obligantur, ad perpetuam continentiam; quandoquidem talis lex nec ex scriptura, nec ex patrum traditione colligitur, nec etiam lege naturali, cum altaris ministerium non simpliciter repugnet vsui conjugali, quippe per se bono ac honesto; Quod ex proprio voto & Ecclesiastico præcepto obligentur, collig. ex c. 1. & seq. distinct. 28. Ratio verò, cur Ecclesia id requirat, est, vt sacris ordinibus initiati in continentiam statu, quem propria voluntatis

is lege ac Religionis vinculo assumpserunt, tanto
firmius ac constantius perseuerent.

Si Pontifex sine iusta causa dispen- 2
tato sacris ordinibus, vt vxorem ducere possit,
dispensatio irrita est, quamuis matrimonium, ita
celebratum valeat, ita tamen, vt contrahens de-
bitum à conjugē non exigat, scilicet petenti red-
dere teneatur.

NB. Puer ante vsum rationis ordinē sacrum
accipiens, licet characterem accipiat, tamen non
obligatur ad continentiam seruandam.

Cælibatus seu continentia sacerdotum ex A- 3
postolica constitutione proenit, patet ex Conc.
Carthag. 2. c. 2. Et confirmatur ex Apostolo 1. ad
Tim. 5. Colligitur enim ibi viduas quæ ex Ecclesiæ
substantia alebantur, non fuisse receptas, nisi cõ-
tinentiam Deo promiserint, quanto magis credi-
bile est, altaris ministros, videlicet Sacerdotes ac
Leuitas aliter acceptos & ordinatos non fuisse,
nisi prius promissa continentia,

Plures causæ sunt, cur sacerdotes & Ecclesiæ Mi- 4
nistri continentes esse debeant. 1. quia sacerdotes
Deo & diuinis rebus perpetuo vacare debent: ab
hoc autem studio impediuntur ac distrahuntur
opere ac fœdere conjugali. 2. Quia necesse est,
honorem ac reuerentiam seruari sacerdotio: ex-
perientia a. constat, populum non tanto in honore
habere eos, quos vident vitæ instituto penè nihil
ab ipsis differre, quam obrè sacerdotes Græci cõ-
iugib. adherentes in paruo honore sunt, 3. Oportet
episcopos, aliosq; sacerdotes hospitales esse, & in
pauperes misericordiam exercere: quomodo a.

Eeee 2 id

id præstabant, si vxorem, & libros alere debeant? cum dicat Apost. 1. Cor. 12. Quod parentes filijs thesaurizare oporteat, IV. Reditus Ecclesiastici, quod fideles ad diuinum cultum offerunt, passim ad causas profanas applicarētur; Episcopatus, parochiæ, & alia beneficia frequēter quodā veluti hæreditatis jure ad filios sacerdotum deferrētur: aut faltem Ecclesia Ministrorum suorum, tanquam benè meritorum, relictam prolem magno suo gratamine alere teneretur: qua ratione prouentus Ecclesiæ distraherentur, nec sufficerent ad tantum Ministrorum numerum alendum, qui populo Christiano instruendo ac pascendo necessarius est.

- 5 In nulla vnquam Ecclesia Catholica permiffum fuit, vt presbyter aut Episcopus vxorem duceret; signatim loquor de Sacerdotib. Nam Diaconis quibusdam locis permiffum olim.
- 6 Presbyteri & Episcopi conjugali lecto & cella separati ab vxoribus in continetia vivere debebant secundum antiquos canones.
- 7 Episcopæ, presbyteræ, Diaconissæ olim à maritis suis dicebantur, à quorum tamen consortio conjugali abstinebant.
- 8 Falsum est, in Concilio primo Nicæno conjugij vsus sacerdotibus permiffum fuisse: si enim in Concilio Nicæno, cuius semper tanta auctoritas fuit, tale aliquid decretum fuisset, quomodo fieri potuisset, vt Patres & Ecclesia id ignorarent, & postea tam in Oriente, quàm Occidente plurimis Concilijs conjugij vsus sacerdotibus tam seuerè interdiceretur, & quidem cum protestatione, esse hoc secundum præcos Canones.

Introduc̄ta ab Orientalibus consuetudo, vt 9
 Presbyteri vxoribus, quas ante duxerant, vti pos-
 si nt extra tēpora veri ministerij sui, neq; rationi,
 neque S. Canonibus consentaneum est, quia vsus
 coniugij non satis conuenit cum altaris ministe-
 rio, bonum enim est, frequenter imò quotidie sa-
 crificium Deo Patri offerri à sacerdotibus, quod
 non satis reuerenter ac congruè ab ijs fit, si conju-
 gis carnali commixtioni seruiant.

Sacerdotes concubinarij suspensi non sunt i- 10
 p̄lo iure nouo, sed canonicè puniendi sunt, si post
 monitionem non abstinuerint.

C A P. XII.

*De Tonsura Clericorum & Sacerdotum
 vñctione.*

Tonsura Clericorum & Monachorum est res 1
 antiquissima à S. Petro Apostolo Originem
 trahens. Eius mysticæ significationes plures af-
 ferri solent, primò propter memoriam Coronæ
 spinæ Christi, & ad irrisiones prompto animo fe-
 rendas; secundo in figuram Regni Ecclesiæ; Ter-
 tiò ad refecanda vitia.

Tonsura Clericorum & Monachorum olim 2
 non nouacula, sed fortifice fieri debebat, neque
 licitum erat illis comam nutrire, sed in omnibus
 consuetudo patriæ seruanda est.

Neglectus tonsuræ & habitus in Clerico secu- 3
 lari non est mortale, si absit contumacia, & con-
 temptus, & non nimius, ac inusitatus neglectus

Eccc 3 fit.